

Bilag 73.

FINANSMINISTERIET

Departementet for told- og forbrugsafgifter.

Den 25. marts 1966.

Den almindelige omsætningsafgift i Sverige.

1. Den almindelige omsætningsafgift i Sverige er en sidsteledsafgift (detaileds-afgift). Afgiften, der blev indført i 1960, var oprindelig på 4 pct., men blev i 1962 forhøjet til 6 pct. og i 1965 til 9,1 pct. Afgiften beregnes af prisen (detailprisen) indbefattet afgiften. Den gældende afgiftssats svarer således til 10 pct. af prisen uden afgift.

2. Afgiftspligten omfatter alle varer bortset fra de særligt undtagne. Af disse kan nævnes alle former for brændsel (energi) samt aviser, visse tidsskrifter og medicin på recept. Fritagelsen for brændsel må ses i sammenhæng med den særlige svenske energiskat.

Endvidere er en række af de varer, som landbruget indkøber til driften, undtaget fra afgiftspligten. Det gælder bl. a. udsæd, planter, foderstoffer, gødning, plantebeskyttelsesmidler og levende dyr.

Tjenesteydelser, der har relation til afgiftspligtige varer, er omfattet af afgifts- pligten. Dette gælder således udleje, reparation, forandring og rengøring af afgifts- pligtige varer.

3. Derimod omfatter afgiften ikke arbejds- ydelser på fast ejendom, således at der af byggeri og anlægsarbejder alene betales afgift af de anvendte materialer. Der er ingen afgiftsfritagelser for fast ejendom, og der ydes ingen godtgørelse for afgiftsbelas- tningen på byggeriet.

4. Erhvervslivets driftsmidler bliver lige- ledes belagt med afgift, men i forbindelse med afgiftsforhøjelsen i 1965 blev der gennemført særlige regler for driftsmidler, der tilsigter at undgå, at afgiftsbelastningen på driftsmidlerne blev forøget som følge af afgiftsforhøjelsen. Den særlige regel går ud på, at der ved afsætning af maskiner og andre løse driftsmidler, der skal anvendes i

erhvervsmæssig virksomhed, og som har en beregnet levetid på over 3 år, alene skal beregnes afgift af 60 pct. af salgsprisen. Bestemmelsen har i praksis vist sig meget vanskelig at administrere, såvel for erhvervslivet som for myndighederne. Det er i de enkelte tilfælde svært at afgøre, om re- duktionsreglen kan finde anvendelse.

5. Virksomhederne indsender opgørelse over afgiften for perioder på 2 måneder ad gangen. Opgørelsen skal indsendes inden den 18. i den måned, der følger efter afgifts- periodens udløb, og afgiftsbeløbet indbetales inden samme frist.

6. Landbruget skal i princippet svare afgift af sit salg ligesom andre erhverv, d. v. s. at der skal svares afgift af salg til forbrugere og af udtagelse af egne produkter til privat forbrug. Derimod kan land- brugerne ikke indkøbe varer og ydelser til brug i bedriften afgiftsfrit, bortset fra de ovenfor nævnte afgiftsfri varer (udsæd, planter, foderstoffer, gødning, plantebeskyt- telsesmidler og levende dyr m. m.). Dette betyder, at landbruget må betale afgift af andre driftsmidler, herunder maskiner.

For landbrugets afregning af afgiften med det offentlige gælder særlige regler. Land- bruget afgiver ikke de sædvanlige angivelser for 2 måneders perioder, men i forbindelse med den årlige selvangivelse til indkomst- skat skal indsendes en opgørelse over afgifts- tilsvaret. Dette opkræves så sammen med indkomstskatten.

7. Provenuet af den svenske detaileds- afgift udgjorde for året 1964, da afgifts- satsen var 6 pct., 3.340 mill. kr. For året 1966 regner man med den nugældende afgiftssats på 9,1 pct. med et provenu på ca. 6.000 mill. kr.